

Техничките стандарди се правила кои имаат за цел да обезбедат стандардизиран и компаративен огрев од биомаса и тие се подготвени за огрев од дрвени пелети, дрвени брикети, дрвени чипсови / дробен огрев, цепеници и агро пелети. Тие ги дефинираат условите за огрев од биомаса и дефинираат како се проверува почитувањето на таквите барања.

Во земјите од Западен Балкан не постои регулаторна рамка за дефинирање, тестирање и следење на квалитетот на огрегот од биомаса. Недостатокот на стандардизација на огрегот од биомаса, претставува значајна пречка за развојот на одржливо снабдување со биомаса и за развојот на пазарот.

Стандардизацијата е модерен систем со кој се контролира и демонстрира усогласеноста со барањата утврдени во техничките стандарди - преку сертификација и означување (давање на ознака), за да се олеснат логистичките процедури, трговијата, да се спречи измама на потрошувачите и да се подобри квалитетот на биомасата во Западен Балкан.

Земјите од Западен Балкан можат да изберат да ги користат меѓународните стандарди за огрев од биомаса (развиени од ISO или CEN) или да развијат сопствени национални стандарди.

Примената на техничките стандарди е доброволна и како таква не наметнува никакви прописи. Меѓутоа, националните закони и регулативи може да ги земат во вид овие технички стандарди, па дури и да бараат задолжителна усогласеност со нив. Доколку производитите (на пример, огрев од биомаса) се регулираат со задолжителни технички стандарди и тие не ги задоволуваат таквите стандарди - тие не можат да се воведат на пазарот.

Главната цел на **техничката стандардизација** е сите учесници во ланецот на снабдување со биомаса, да ги следат истите спецификации за производите и да испорачуваат огрев од биомаса со единствен квалитет.

Најважните меѓународни технички стандарди за огрев од биомаса се:

A deliverable of Heat Wisely, public awareness raising project on biomass-based heating in the Western Balkans

- ISO 17225 - ги одредува класите за квалитет и спецификациите за огрев од биомаса, која потекнува од шумарството и земјоделството.
- EN 15234 - ги дефинира процедурите за исполнување на барањата за квалитет (контрола на квалитетот) и ги опишува мерките, за да се обезбеди исполнување на спецификацијата за огрегот од биомаса (осигурување на квалитет); го опфаќа целиот синџир на снабдување, од снабдувањето со суровини, до точката на испорака до крајниот корисник.
- EN 16214 - ги дефинира процедурите, критериумите и индикаторите, вклучувајќи ги и нивните шеми за верификација и ревизија, за да се обезбедат докази дека при производството на огрев од биомаса, се почитуваат принципите на одржливост.

Сертификацијата

е постапка со која трето лице дава писмено уверение дека огрегот од биомаса е во согласност со техничките стандарди. Доделувањето на писмено уверение или сертификат се заснова на инспекциски извештај и секогаш го врши трето лице.

За да се земат предвид задолжителните национални цели за обновлива енергија, огрегот од биомаса којшто се користи, мора да биде во согласност со критериумите за одржливост на ЕУ. Еден од начините, компаниите да покажат дека нивниот биоогрев ги исполнува критериумите, е да учествуваат во доброволни шеми. ЕУ одобрува голем број на доброволни шеми кои ја потврдуваат усогласеноста со критериумите за одржливост на огрегот од биомаса (види повеќе на <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes>, за повеќе информации).

Означувањето

(ставање на ознака) на огрегот од биомаса покажува дека усогласеноста со техничките стандарди е верифицирана и тоа претставува форма на комуникација помеѓу продавачот и купувачот.

A deliverable of Heat Wisely, public awareness raising project on biomass-based heating in the Western Balkans

